

SLOVENSKI NAROD.

Imaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za taje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterskopne peti-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Škof v stiski.

Ljubljanski škof Jeglič jo je temeljito zavozil. Mož je na eni strani domišljav in fanatičen, na drugi strani neveden in neolikan. To daje njegovi bojevitosti oduren značaj in to je glavni vzrok, da si je nakopal v svoji lastni škofiji največje sovraštvo.

Zadnjič smo omenili velikansko nasprotje, ki je nastalo med ljubljanskim škofom in med 2500 češkimi duhovniki, ki so bili člani češke „Jednote“. Škof Jeglič je bil češke duhovnike v svojem uradnem listu obsul s celo vrsto težkih dolžitev, napadel jih je, kakor navadno napada slovenske naprednjake, grdo, žaljivo in — lažljivo.

Odgovor ni izostal. Češki duhovniki pač niso tako prizanesljivi in krotki kakor slovenski naprednjaki. Nastopili so odločno proti ljubljanskemu škofu in ga javno postavili na laž. Zgodilo se je to najprej v „Korrespondenzblattu“ za avstrijske duhovnike in potem na burnem shodu, ki so ga imeli ti duhovniki pred kratkim, na katerem so, kakor smo dosti natančno poročali, vzeli v pretres dolžitve škofa Jegliča in jih razkrinkali kot grde laži in nizkotna obrekovanja.

Viharno je bilo to zborovanje čeških duhovnikov in vzbudilo je silno senzacijo po celi Evropi. Celo „Čech“, glasilo čeških škofov, je priznal, da je bil tega viharja kriv ljubljanski škof Jeglič, ker je, kakor pravi omenjeni list, češke duhovnike krivično postavil na sramotni oder.

Ni pa ostalo samo pri rečenem protestu. Češki duhovniki so šli dalje. Sklenili so, zahtevati zadoščenja. Češki duhovniki se ne dajo žaliti na časti in na svojem poštenju. V svrhu, da dobe zadoščenje, so storili dva koraka. Predsedstvo „Jednote“ za brnsko škofijo je poslalo škofu Jegliču obširno spomenico, v kateri dokazuje, da je škof Je-

glič češkim duhovnikom kradel čast in zahteva, da mora to v svojem uradnem listu slovesno preklicati. Duhovniki drugih čeških škofij pa niso zadovoljni s takim zadoščenjem, ker je prenašno. 300 duhovnikov je vložilo pritožbo na papeža, v kateri pojasnjujejo, da jim je škof Jeglič storil nečuveno krivico in zahtevajo, naj papež škofa Jegliča odstavi, sicer bodo češki duhovniki iz tega izvajali najskrajnejše posledice.

Lahko si je misliti, v kaki stiski je zdaj škof Jeglič. Domišljeval si je, da sme v svoji škofovski mogočnosti delati, kar hoče, da mu nihče ne more do živega in navajen je napadati in natolcevat tudi krivično, kakor in kadar mu kaže. Zdaj pa obupno vije roke in trepeti, da se mu zgodi tako, kakor bivšemu olomuškemu škofu Kohnu.

V svoji zadregi je hitro pisal predsedniku „Jednote“ za brnsko škofijo, dr. Janu Schneiderju. Mislil je, da bo s kako plitvo frazo vse poravnano. „Vidim, da so bile moje opombe presplošne,“ je pisal dr. Schneiderju in prav hinavsko dostavil: „Sicer vem popolnoma dobro, da se duhovništvo brnske škofije in prebivalstvo zelo odlikuje po cerkvenem duhu in mišljenju nad vsemi škofijami na Češkem in Moravskem.“ Jeglič se menda ni zavedal, da je to novo žaljenje. Čutili pa so to češki duhovniki in imenovali opravičenje Jegliča „novou hrubost a demyšlivost“ („Rozkvět“ št. 15.)

Škof napenja seveda vse sile, da bi se rešil in da bi se ubranil sramotnega odstavljenja, kakršno se je zgodilo njegovemu kolegu dr. Kohnu. Na pomoč je poklical kranjske duhovnike. Sklicali so dan 11. t. m. v Ljubljano dekanško konferenco. Prišli so vsi kranjski tehaniti na posvetovanje, kako bi rešili škofa Jegliča. Z jokavim glasom jim je škof razložil svoj obupni položaj in jim naznanil, da priobči v prihodnji številki

svojega uradnega lista izjavo, v kateri bo preklical vse, kar je bil pisal v posebnem pastirskem listu o čeških duhovnikih.

Mastna je službica ljubljanskega škofa in naravno je, da si jo skuša Jeglič ohraniti za vsako ceno. Toda, da si jo hoče škof ohraniti celo za ceno, da sam sebe postavi na laž, da javno prizna, da je v pastirskem pismu lagal, tega bi vendar ne bili mislili.

Sicer pa še ni gotovo, da se bo škof na ta način tudi resnično rešil. Prevelika je krivica, ki jo je storil. Razburjenje med češkimi duhovniki je velikansko. Celo glasilo praškega kardinala obsoja ljubljanskega škofa in mu četudi z milimi besedami očita nevednost in nespodobnost. V takih razmerah je malo verjetno, da se bo v svoji duhovski časti žaljeno češko duhovništvo zadovoljilo s preklicem, ki ga je napovedal škof Jeglič na dekanški konferenci dne 11. t. m.

Omejiti se hočemo za danes na konstatiranje teh dejstev, a izpregovorili bomo o tej stvari vnovič, ko izide v škofijem listu preklic Antona Bonaventura.

Nagodbena pogajanja.

Budimpešta, 17. aprila. Jutri se vrši zelo važen ministrski svet, h kateremu se pripelje minister grof Andrassy nalašč iz Benetk. V ministrskem svetu se bo razpravljalo skoraj edino le o nagodbi. Vlada je sklenila, da ne izda nikakih obvestil več o dosedanjih uspehih nagodbenih konferenc, in sicer z ozirom na volilno gibanje v Avstriji.

„Budapesti Naplo“ priobčuje več zanimivih tajnosti glede nagodbe iz peresa bivšega ministra v Fejervaryjevem kabinetu. Ta državnik pravi, da se čudi, zakaj se Kossuth tako oklepa ideje trgovinske pogodbe, dasi te ideje ni iznašel on, temuč njegov prednik v Fejervaryjevem ministstvu.

Tudi takratni avstrijski trgovinski minister baron Call je odobril ta načrt z izjavo, da avstrijska vlada nima ničesar proti njemu.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budimpešta, 17. aprila. Ministrski predsednik je v začetku seje odgovarjal na interpelacijo poslanca Markosa zaradi agitacij vse-nemške zveze. Interpelant je bil namreč vprašal ministrskega predsednika, ali mu je znano, da so v Nemčiji zadnji desetletji prevladala vse-nemška stremjenja, ki merijo na to, da se Avstrija in Ogrska združijo v veliko nemško državo, in da v ta namen delujejo nemški državniki in častniki generalnega štaba sporazumno roko v roki. Nada je vprašal, kako se strinja to z obnovitvijo trozveze in kako hoče vlada nastopiti proti temu. Ministrski predsednik dr. Wekerle je odgovarjal, da so mu znana vsenemška stremjenja, ki so zelo razširjena, vendar mora vsakogar opozorjati, naj temu prizadevanju ne pripisuje prevelikega pomena. Kar se tiče naših specijalnih razmer, govoriti se je dalo morda v preteklosti o pangermanskih dogovorih. V sedanjosti imajo mnogo manjšo važnost in celo v naši monarhiji se pozicija nemštva zadnje čase ne le ni ojačila, temuč se je celo poslabšala. Nadalje je dokazoval, da vsenemška stremjenja ne zaslužijo posebne važnosti tudi zato ne, ker jim niso glavni nameni narodni in politični, temuč gospodarski. Oficialna Nemčija baje ni v nikaki zvezi s takimi sanjami, ter je lausko jesen nemški kancelar v državnem zboru sam obsodil taka stremjenja, opozarjajoč svoje rojake, naj presoja take stvari trezno. — Nadalje pa je izjavil dr. Wekerle, da bo vendar dal taka stremjenja nadzorovati po uradnih organih, ker taka ščuvanja zunanjih agitatorjev lahko kalijo notranji mir, a madžarski interesi zahtevajo, da so vsi ogrski državljani

vseh jezikov verni in vdani pristaši ogrske državne ideje. — Zbornica se je z odgovorom popolnoma zadovoljila.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 17. aprila. Ministrski predsednik Stolypin je osebno obvestil predsednika dume Golovina, da ne misli poostri konflikta zaradi pripustitve izvedencev k sejam komisije dume, temuč je pripravljen za koncesije.

Za predsednika državnega sveta bo imenovan mesto umrlega Frischa Gulubev.

Moskva, 17. aprila. Generalni gubernator je zatrl liberalni časopis „Utro“ ter izgnal vse urednike iz Moskve.

Varšava, 17. aprila. Vojno sodišče je danes obsodilo štiri osebe na smrt.

V Lodzu se je izvršilo na ulicah zopet več umorov, nad 50 oseb je bilo ranjenih. Vse bolnišnice so prenapolnjene. Garnizija se je zopet pomnožila za štiri polke.

V Sosnovicah so revolucijonarji zvečer napadli kozaško patroljo, ki jo je vodil policijski načelnik. Policijski načelnik je ustreljen, dva kozaka pa sta smrtno ranjena.

Anglija in Italija proti Nemčiji.

Rim, 17. aprila. Z ozirom na sestanek angleškega in italijanskega kralja v Gaeti piše milanski „Secolo“: Vsesimpatije Italije so vskljud trozvezi za Anglijo in Francijo, s katerima državama se more v zvezi z Grško in Španijo zagotoviti mir, dočim so hegemonična stremjenja Nemčije in poželjivost Avstrije na Balkanu glavni vzroki pritiska, ki leži nad Evropo.

Berolin, 17. aprila. Sestanek med angleškim in italijanskim kraljem je provzročil v nemških političnih krogih neprijetne občutke. Posebno presenečenje je zbudil veleofi-

LISTEK.

Rado Murnik: Znancl.

(Povesti in orisi. V Ljubljani 1907. Založil L. Schwentner. 190 str. Cena?)

Prav simpatična knjiga in čisto svoje vrste. Že v vnanji knjigini opremi se zrcali vse bistvo njene notranjosti: eleganca ali preprosta in solidna, pred vsem solidna. Vsebinska: Ali si že kdaj užival lepoto hišne oprave iz hrastovine, tiste preproste in solidne, na kateri počiva oko mirno in ki je lepa prav zato, ker je preprosta in solidna? Vse na nji je spodobno, umerjeno in spokojno. Brez smelosti teče njena kontura in nikdar ti ne strepeče oko ob nemirni črti. Še celo kjer je stružena, je stružena mirno, preprosto in solidno. Ali čedno izdelana je, izglajena in z mirno dušo se krečes med njo, brez bojazni, da bi jo potrl, samo če se jo dotakneš. In prav taka, preprosta in solidna, meščanski spodobna je deca Murnikove muze. Niti ni plitva, niti ni duhovita, ne sanjari in ne toži. Če hodi v mesečini, se ji zdi to prijetno — ne zato, ker ima mesečina

čudovito moč do človeške duše — marveč prijetno je hoditi v mesečini, ker saj vidiš, kam boš stopil. Če šušti nad njo v vrhovih — prav je, da šušti! Malo vetra je dobro in končno je še čas, da se vreme prevrže. Ta špartanska dečad, ki ji je sentimentalnost tuja, ne hrepeni po visokih idealih: njene misli hodijo solidno pot in nikdar se ne bodo obregnile ob obstoječe postave.

V njenih vrstah ne najdeš niti kujona, kamoli ekstravagančnega idealista-vagabunda, niti ne najdeš spodobnega, še manje pa nespodobnega bebca — ampak prav lepo v sredi se drži in čudovito zdrava je in trezna. To je ljudstvo, o katerem poje Schiller, da se trudi za to, da ohrani pasmp, človečanstvo pa od nje ne sme pričakovati povzdiga. Millionen beschäftigen sich, dass die Gattung bestehe; aber durch wenige nur pflanzt die Menschheit sich fort. In zato velja o Murniku beseda, ki jo je dr. Prijatelj napisal o mlademu Čehovu: nastopil je v dobi rastresenih vprašanj, v dobi iskanja. In v tej žalosti je bila že uteha, da je prišel kdo in postavil mirno pred oči to splošno žalost. In to je storil

Čehov. Zato ga je kritika, ki je bila vajena programskih fanfar, dolgo prezirala. Očitalo se mu je, da je ravnodušen nasproti življenju, da nima „občne ideje“, da mu je vseeno, naj ima pred seboj človeka, ali njegovo senco, ali konjske kraguljčke, ali samomorilca. Ta sodba Čehova kot pravega umetnika z jasnimi cilji ni zmotila. Delal je dalje mirno in nemoteno in njegov čitateljski krog se je množil. Kakor Čehovu, tako je tudi Murniku v tej razoranosti naših kulturnih razmer vsakdanjost potrebna, ker iz realnega življenja ne mara bežati, kakor tega ni maral Čehov. Ta interesantna paralela med obema pisateljema, interesantnejša tem bolj, ker Murnik Čehova niti ne pozna ne, gre še dalje: Murnik kakor Čehov, oba medicina, sta oba začela s lahkokriliimi, humorističnimi skicami in pri obeh se humor razvzhljava s sočutjem, samo da je Murnikov humor svetlejši in ni tako trpek kakor Čehova.

Vse stremljenje moderne je šlo mimo Murnika, ne da bi se dotaknilo njegove poetične osebnosti: ostal je zvest samemu sebi. Ostal je hladni opazovalec, ki gleda ves svet, veseli

kakor žalostni, skozi očala zdravega in svežega humorja. Vsi njegovi junaki so vzeti iz realnega življenja in postavlja jih pred nas, kakršne jih je srečal. Iz lastne fantazije Murnik ne zajema — le tupatam da svojemu junaku potezo, ki jo je privzel od nekod drugod, in to zato, da mu dopolni figuro. Murnik ne ustvarja hipoma, vroče — ne, on zida hladno in s pseudarkom, čedi in pili toliko časa, da je figura lepo zaokrožena — da je stružena mirno, preprosto in solidno. Skrbno razdeljuje luč in senco, humor in tragiko, vlada svojemu temperamentu, da mu ne zaide pregloboko v tragiko ali v humor. Zato so njegovi spisi skrbno dovršeni in v vsej svoji hladnosti zelo prikupljivi. Rad listaš v njegovih spisih, v pričujoči knjigi tem bolj, ker najdeš v šestnajststorič novelic in orisov, katere je združil v „Znancl“, za vsakršno duševno razpoloženje svoje primerno čtivo. In ko odlagaš knjigo, čutiš v sebi pokoj — prav tisto estetiško spokojnost, kakršna te zajame ob pogledu na ono preprosto in solidno hišno opravo iz hrastovine.

Murnik je feuilletonist in kot tak večstranski. Pri ljubljani feuilletonist.

Toda povsem krivo sodi, kdor vidi v Murniku dovtipneža. Murnik ni dovtipnež, ki se smeji in roga na kožo svojih junakov, marveč je humorist: pred te postavi dovtip in pravi: vidiš takle si in takole je življenje; šale pa si zbijaj sam, pihaj in zbadaj in norčuj se sedaj, če te je volja. Temeljna njegova poteza je torej humor — dovtipen, celo satiriški je le včasih. Zna pa biti tudi docela resen — ali takrat njegova tragika ni kruta, brutalna — ampak odeta je v lahko kopreno blažega humora. — Tako hodi Murnik skozinsko zlati srednjo pot mirno in preudarno, skrbno izogibajoč se prekrepih afektov in skrbno se izogibajoč smeli tehnik. Vse je umerjeno in solidno in ravno zato lepo, ker je preprosto in solidno.

V hladnosti svojega stvarjanja pazi na poetične figure, na asonance in rime v prozi, na blagovročnost besedne in stavkove muzike, na proporcijo svojih spisov. Zato so njegovi spisi vedno korektni. Kaj rad uveljavlja besede, ki jih je sicer le redko najti v slovenski pismenosti, celo take, ki jih niti v slovarju ni najti, dasi žive med narodom. In to uveljav-

oijosni članek v „Kölnische Zeitung“ (baje ga je pisal sam nemški minister zunanjih del), ki je naperjen z nenavadno ostrimi besedami proti prizadevanju kralja Edvarda, ki hoče Nemčijo izolirati.

Državna kriza v Belgiji.

Bruselj, 17. aprila. Ljudstvo je zelo nezadovoljno, ker se kralj vkljub resni ministrijski krizi ne vrne v Bruselj. Jutri se vrši protestni shod liberalnih in naprednih strank. V socijalistični stranki se je napravil razkol. Prvi del je za združitev vseh deželnih skupin, drugi del pa agituje javno med narodom, naj se izreče za republiko.

Dopisi.

Iz Hirske Bistrice. Na belo nedeljo sta priredili tukajšnja moška in ženska podružnica Ciril Metodova veselico v prid naše prekoristne družbe. Spored je bil srečno izbran in je nudil občinstvu krasen užitek. Imeli smo priliko diviti se mojstrskemu igranju na gosli g. Hinka Simončiča, tovarnarja z Reke. Pričakovali smo od njega mnogo, a toliko ne, akoprav smo čitali o njem po raznih listih toli laskave ocene. Vso svojo dušo izliva ta orjaški, tudi po svoji zunanosti kaj prikupljivi gospod v strune svojega nad 200 let starega instrumenta. Z napeto pozornostjo je poslušalo navzoče občinstvo te nebeske glasove, mlo tožeče, nato strastne in burne, šepetajoče in smejoče. In oni pianissimo je bil nedosežen! Treba bi bilo drugega peresa, da bi poročal o posameznih točkah, kojih vsaka je bila nekaj dovršenega. Hočem jih tu samo navesti: 1. „Legenda“, „Kujaviak“, — Wieniawski, 2. „Caprice de bravour“ — iz slovanskih motivov, skladba g. H. Simončiča, koja je občinstvu posebno ugajala, 2. „Berceuse“ — Järnefeldt, 4. „Ciganski napevi“, Sarasate Pablo. Hvaležni, prav iz srca hvaležni smo gosp. H. Simončiču na tej uslugi, posebno ker je z ozirom na to, da je bila veselica v dobrodelni namen žrtvoval tudi svoj dragi čas in denar. Pri nas si ohrani trajen spomin in mi pa hočemo živeti v nadi, da nas še kdaj počasti in tedaj ga pozdravimo še burneje ko sedaj, ko smo se na lastna nšesa prepričali, da je v tem velikem gospodu tudi velik umetnik. Prav tako naj bo na tem mestu izrečena iskrena zahvala koncertnemu mostru gosp. Cimaroriju, koji je tudi brezplačno prihitel k nam ter mojstrski spremljal virtuoza H. Simončiča na klavirju. Tudi ostale točke sporeda so nam nudile mnogo zabave in povzročile mnogo nepriljubljenega smeha. Igra: „V Ljubljano jo dajmo“ se je igrala prav dobro. Gospa Valova je bila kaj simpatična kmetica, gđna. Minka Brinškova brhka in odločna dekla, goa. Slavka Strniševa prav „fletna“ nevestica, koja je kot vselej tudi sedaj svojo vlogo prav dobro pogodila. Nič manj na mestu niso bili gg. igralci. Posebno nam je ugajal hlapec, vedno skrivnostno sladko ginjen (g. Bekš), tako da je polnil dvorano prav srčen smeh, ko se je prikazal na odru. G. Perné je bil eleganten ženin in „očka“ so svojo vlogo, kojoj so zadnje trenutke prevzeli, prav častno izvršili. Tudi ostali gg. igralci so bili na mestu. 3. točka „Pela tica glasno“ je pela goa. Slavka Strniševa, koja nam je tudi že znana kot izborna pevka, jako ljubka s svojim srčkanim glasom. Naj

bi nas ta slavček še večkrat razveselil. Prav srečna misel je bila upravitelj zopet na oder „Zanikerno deteljo“, komičen trospev. Vsi trije gospodje Strniša, Lampret, Bekš so bili izvrstni kot pevci in po maskah. Šaljiva loterija je donesla družbi precej dobička. Koncem naj pohvalno omenimo še blaginjska g. Vinka Šketa, kateri je s neumorno občudovanjem vredno delavnostjo pokazal, da „kar more, to mož je storiti dolžan!“

Iz Zagorja ob Savi. Pevski klub „Zagorje“ je s tukajšnjim tamburškim zborom priredil v nedeljo, dne 14. t. m., Gregorčičev večer, ki je uspel jako dobro. Prostorji gostilne gospe M. Medvedove so bili natlačeno polni. Otvorili so slavnostni večer tamburaši, katerim je čestitati na njihovem uspehu, kajti vse točke so izvajali nepričakovano preizno. Pomen tega večera nam je v kratkih potezah označil učitelj g. Hladnik. Vsi navzoči so njegovemu poljudnemu predavanju „O Gregorčiču“ z zanimanjem sledili. Največ zahvale in priznanja moramo izreči neumorno delujočemu pevovodji šolskemu vodju g. Levstiku. Njegova zasluga je, da se je ves polnoštevilni pevski zbor povzpela tako hitro do tolike stopnje. Vse pesmi so se pod njegovim spretnim vodstvom peale tako izvrstno, da se je občinstvo koncem vsake z burnim aplavzom zahvaljevalo za toliki užitek. Posebno pa so navzoči z veseljem pozdravili mešani in ženski zbor pevskega kluba, ki je imel ta večer svoj prvi nastop. Zapel je dve Gregorčičevi pesmi, namreč: „Nazaj v planinski raj“ in „Zvezda“, ki sta bili za ta večer posebno primerni. Za Gregorčičev spomenik je nabrala ljubezna gđna. Pepca Levčeva znatno vsoto 36 K. Želimo, da bi nas pevci kakor tudi tamburaši kmalu zopet presenetili z enako prireditvijo.

Iz Gornje Savinske doline. Nekoga gospoda v Mozirju so plakati za shod neodvisnega kandidata g. Vinka Ježovnika tako v oči zbudili, da se je vsedel ter napisal vso modrost v „Slovenskega Gospodarja“. Prav umetniško je jel psovati, grdit in napadati, a revež se je s svojimi nenavadno stiliziranimi dopisom izdal. „Novopečenemu“ dopisniku se ni treba bati, da bi ga napadali ter zajemali te napade iz take sklade, kot jih jemlje on, kajti nismo njegove sorte in nismo pohajali tistih šol, kjer se uče psovanja in sirovosti, pač pa ga prav iz srca pomilujemo, da je eden izmed onih, ki dobe 14. maja plehasti zasluzni križec kot izredno odlikovanje za priboreno zmago v psovanju. Le tako dajte, boste še avanzirali! Žal, da ne kandidirate Vi, to bi bilo prijetno v državnem zboru. Kjer je (?) pravica in rosnica (?) tam ste Vi; tako ste dejali! Ni res? **Karel.**

Gledališka sezona 1906-7.

(Poročal intendant Friderik Juvancič na občnem zboru „Dramatičnega društva v Ljubljani“ dne 13. aprila t. l.)

I. Gledališka sezona, ki se je otvorila dne 2. oktobra lanskega leta, je obsegala 54 dramskih, 39 opernih in 2 mešanih, skupaj 95 predstav. Dramski repertoar je štel 5 slovanskih (od teh 4 izvirne), 4 francoske, 3 italijanske, 1 angleško in 11 nemških iger. Uprizorila so se dela: Zofka Jelovškova: „Egoizem“ (enkrat), Cankar: „Za narodov blagor“ (trikrat), Tavčar-Nučič: „Antonio Gledjevič“ (dvakrat), Finžgar: „Divji lovec“ (trikrat), Štolba:

zastavlja z gromko dovtipnostjo, da konča tragično; Abstinenta je nekaj prototip Murnikove šale, dovtipne in humoristične zaeno. Poročnik, študija, naslanjajoča se strogo na dejstva iz bosanske okupacijske vojne, se odlikuje po imenitno uspehi sliki bitke. Lieutenant je zgodovinska oseba in tudi podrobnosti (IV. letnik, prestreljena posetnica, slutnje) so zgodovinsko pristne. Zaspané je rahlo satirična humoreska. Večni nabuč knjigi ni ravno na kvar. Sramežljivi Jazon je krepka dijaška (Navihanci). Petelinški in Praznoslamski, kritik in pesnik, humoristična satira na oboji vrsti primatov. Prvi poljub čarobna žalostika nerodnega fanta. Adam je pisan v prav čehovem stilu in skriva svojo hum. pointo na konec. Medvedarji pa je lovska humoreska à la Maggendorfer.

Kakor sem dejal, prav simpatična knjiga in čisto svoje vrste; lepa v svoji skromni umerjenosti in prikupljiva valed svojega svežega in zdravega humorja. Dostojna, da leži — prerazana in prelislana kajpa — v budoarjih kakor na preprostihih policah.

Fr. Kobal.

„Na letovišču“ (trikrat), Molière: „Gizdavič“ (dvakrat), A. Daudet: „Arlešanka“ (dvakrat), Mirbeau: „Kupčija je kupčija“ (dvakrat), H. Bernstein: „V stiski“ (dvakrat), D' Annunzio: „Giocanda“ (dvakrat), Trevisi: „Svatbeno potovanje“ (dvakrat), Gallina: „Marrietta“ (dvakrat), Shakespeare: „Trgovca beneški“ (trikrat), Neidhart: „Prvi“ (dvakrat), Motré: „Revček Andrejček“ (trikrat), G. Hauptmann: „Elga“ (trikrat), Raupach: „Mlinar in njegova hči“ (dvakrat), Stobitzer: „Na višavah“ (trikrat), Görner: „Sne-guljčica in škrtatje“ (dvakrat), Ansengruber: „Podkriževalci“ (enkrat), Görner: „Pepelka“ (enkrat), G. Hauptmann: „Potopljene zvon“ (štrikrat), Rosenow: „Maček Spaček“ (trikrat), Buchbinder: „On in njegova sestra“ (trikrat). Novitete so bile: 3 slovanske, 1 češka, 4 francoske, 3 italijanske in 6 nemških. Operni repertoar je štel 4 slovanske (od teh 1 izvirno), 2 francoske, 6 italijanskih in 2 nemški operi. Uprizorila so se dela: Parma: „Ksenija“ (enkrat), Glinka: „Ruslan in Ljudmila“ (dvakrat), Smetana: „Prodana nevesta“ (štrikrat), Čajkovski: „Pikova dama“ (dvakrat), Bizet: „Biseri“ (petkrat), Gounod: „Faust“ (dvakrat), Leoncavallo: „Glumač“ (dvakrat), Mascagni: „Cavalleria rusticana“ (petkrat), Verdi: „Trubadur“ (trikrat), Verdi: „Rigoletto“ (štrikrat), Donizetti: „Lucia di Lammermoor“ (štrikrat), Verdi: „Traviata“ (dvakrat), Wagner: „Lohengrin“ (trikrat), Kienzi: „Evangeljnik“ (petkrat). Od novitet je bila 1 ruska, 1 francoska, 1 italijanska in 1 nemška.

Abonnement za sedeže je štel 35 parkih in prav toliko neparkskih predstav. Izven abonementa za sedeže je palo 25 predstav, od katerih je bilo 13 za lože na par in 12 na nepar. Popoldanskih predstav je bilo 19.

Tekom sezone sta gostovala na našem odru dva odlična slovenska umetnika in sicer: gospod Ignacij Borštnik s kr. hr. gledališča v Zagrebu dne 5. in 7. februarja v Mirbeauovem igrokazu „Kupčija je kupčija“ ter gospa Irma Polakova s kr. hr. gledališča v Zagrebu dne 12. in 23. marca v Buchbinderjevi burki „On in njegova sestra“.

Benefične predstave so bile štiri in sicer: dne 25. marca (popoldne in zvečer), za dramsko osobje („Revček Andrejček“ in „Divji lovec“), dne 19. marca na korist opernemu zboru („Evangeljnik“ in 21. marca na korist opernemu kapelniku, gospodu Hilariju Benišku („Ksenija“ in „Cavalleria rusticana“). Častne večere so imeli: baritonist gospod Jan Oufednik dne 23. februarja (Evangeljnik), tenorist gospod Mihael pl. Rezunov dne 1. marca („Pikova dama“), primadona gospa Marija Skalovala dne 5. marca („Traviata“), basist gospod Julij Betetto dne 15. marca („Faust“) in operni režiser gospod Adolf Ranek dne 26. marca („Pikova dama“), s katerim dnevom se je gledališka sezona zaključila.

Informacijske notice za slovensko gledališče so prinašali delopisi „Slovenski Narod“ in časopis „Slovenec“ ter „Naš List“, za kar jim bodi izrečena najtoplejša zahvala. S hvaležnostjo se spominja odstopajoče gledališko vodstvo tudi vseh onih, ki so jo tokom sezone na katerikoli način podpirali blagovolili. Tu moram pred vsemi imenovati slavno intendantco kr. hr. gledališča v Zagrebu, ki je z dovoljenjem visoke kr. hrvatske vlade slovenskemu gledališču opetovano stavljal na razpolago muzikalije in ki je tudi v vsakem drugem oziru šla tukajšnjemu gledališču v pomoč na roko. Iskrena zahvala tudi vsem onim rodoljubnim damam in gospodom, ki so se povodom častnih večerov z ljubeznostjo in požrtvovalnostjo spominjali našega gledališkega osobja; naj v tem oziru zahvalim posebno gospe: Julijo dr. Ferjancičevo, Lino dr. Hudnikovo, Teresino dr. Jenkovo, Fernando dr. Majaronovo, Fraujo dr. Tavčarjevo, Margareto prof. Zupančičevo, dalje gospico Erno Rozmanovo ter gosposdo sodnega svetnika Frana Andolška. Najvdanejša zahvala bodi izrečena: slavnj upravi mestne elektrarne za brezplačno razsvetljavo o priliki benefičnih predstav na korist dramskemu osobju in opernemu zboru, slavnj godbeni upravi o. in kr. pohnetnega polka Leopold II., kralj Belgijeov, št. 27, za brezplačno prepustitev opernega orkestra povodom predstav na korist opernemu zboru, cenjeni tvrdki I. Naglas za brezplačno prepustitev salonske opravne, mnogobrojnih dekoracij ter delavskih moči, slednjaj cenjenim tvrdkam M. Arko, I. Belič, A. Čestark, F. Kolmann

in A. Krisper za blagohotno podpiranje s raznovrstnimi rekvizitami.

V zadnjem času so se stavljala z rasnih strani na intendantco v sedev repertoarja vprašanja, na katera med sezono valed obilnih poslov nisem utegnil odgovorjati. Bodi mi torej dovoljeno, da podam na tem mestu nekaj tosedevnih pojasnil.

Kakor znano sem prevzel vodstvo gledališča sredi novembra lanskega leta, torej po začetku sezone. Prejšnja intendantca je bila že meseca septembra izdala sezonski repertoar, ki ni obsegal nič manj nego 50 dramskih in opernih oziroma operetnih novitet, katere je označila kot popolnoma pripravljene za uprizoritev. To je seveda velika številka in treba jo je umevati cum grano salis. Od tistih iger namreč še do danes niti na slovensko ni preloženih sledečih 14: Ivo Vojnovič: „Ekvinocij“, Spazinski: „Vse izgubljeno“, Vrhlicky: „Noč na Karlsteinu“, Meilhac in Halévy: „Tricoche in Cocolot“, Dumas, sin: „Priatelj žensk“, Sardon: „Teodora“, Lavedan: „Postelj“, Goethe: „Faust“, I. del, Schöthan: „Sherlock Holmes“, Schöthan: „O kresu“, Björnson: „Nad našo silo“, Strindberg: „Opojnost“, Shakespeare: „Kakor želite“, Shaw: „Izbljeni oče“. Gospod Fran Govekar sicer izjavlja dne 22. januarja t. l. v „Našem Listu“, da se nekaj teh — v septembru l. l. že „docela pripravljenih“ — novitet po njegovem naročilu „šele prevaja“, ampak sedanja intendantca ni imela sreče izvršitev tega naročila doživeti.

Toda ne gre samo zato, koliko onega programa je bilo pripravljeno, ampak tudi kako je bil pripravljen. Od petih izvirnih enodejank, ki so bile na repertoarju, bi se bile dale prve tri (Zofka Jelovškova: „Egoizem“, „Pijanec“ in „Ljubezan“) uprizoriti naenkrat, in imeli bi bili prav priprazen literaren večer. A takoj v začetku sezone je priklupilo prejšnje vodstvo „Egoizem“ Neidhartovi burki „Prvi“ in s tem uničilo to edino mogočo kombinacijo. Ostali dve enodejanki (Fedor Jaromilov: „Veliki dan“ in „Jakobinec“) sta v jezikovnem in tehničnem oziru taki, da po mojem mnenju gospod Govekar nikdar ni mogel resnično misliti na njuno uprizoritev. In to je bilo vse, kar sem domačega prejel. Storit nisem mogel drugega nego križ čez vse in vzel sem v roke Cankarjevo „nepoprizorljivo“ komedijo „Za narodov blagor“, ki je vredna vsaj pet enodejank in ki se je igrala na našem odru tako, kakor morebiti doslej še nobeno slovensko delo. Med sezono so mi došle še dramske: H. Nučič: „Antonio Gledjevič“, A. Rubida: „V somraku“ in Fr. Ks. Meško: „Na smrt obsojeni“. Prvo sem z uspehom uprizoril, druga je morala izostati radi obolelosti ge. Taborske, ki je imela v njej zelo obsežno in težavno vlogo, tretjo pa je preprečila cenzura. Ni pa dvoma, da se bosta zadnji dve drami, ki sta res docela pripravljeni in za kateri so se bile vršile že skušnje, mutatis mutandis dali uprizoriti v prihodnji sezoni. Ne more se mi torej očitati, da se za domaše slovstvo nisem brigal. Izpolnil sem več nego je prejšnja intendantca obetala in uprizoril bi bil še marsikaj, da so bile razmere po tem. V par mesecih napraviti iz kurnika palačo, tega pa seveda nisem zmožen in upam, da kaj takega od mene tudi nihče ni pričakoval. Pri tej priliki naj še omenim, da sem s starejšega domačega repertoarja dal nanovo naštvirati F. S. Finžgarjevo „Divjega lovca“, in da je društveni odbornik gospod Fran Govekar po dunajskem odvotniku drju. O. F. Eirichu dne 27. novembra lanskega leta „Dramatičnemu društvu“ uprizarjanje svojih iger (katerih sicer sedanja intendantca ni bila stavila na repertoar) prepovedal.

Tudi drugih slovanskih novitet bi bil spravil rad več na oder, da so mi bile na razpolago. Od petih naznanjenih sta bili le dve na slovensko preloženi, in od teh sem uprizoril Štolbovo veseligrro „Na letovišču“, ker je bil njen prevod dober in ker je stvar zabavna.

Frančoskih iger je bilo devet na repertoarju, prevedenih pa le pet in od teh so se štiri uprizorile. O priliki uprizoritve „Gizdavič“ preveljal je naš oder prvikat duh Molière, najboljšega komediografa vseh časov in narodov. „Arlešanka“ (A. Daudet) je bila istotako za nas nekaj čisto novega in valed tega sanjivega. Škoda, da je bila preložena prek nemščine in da valed tega ni učinkovala z ono živo poezijo, po kateri se odlikuje original. Tudi H. Bernsteinova drama „V stiski“ (opozarjam, da je to dolovni prevod isvirnega naslova „La rafale“ — vetrni buh, fig. denarna stiska) je valed nedostatega prevoda mnogo izgubila. Vprav škandalozen pa je bil prevod krampe Mirbeauovega igrokaza „Kupčija je kupčija“. To znamenito delo je bilo prvotno lokalizirano na

najbolj stupiden način, ki je sploh mogoče. Glavna oseba, Isidor Lechat, se imenuje Kazimir Meden in je graščak na Otoku. Ta mož je petdesetkratni milijonar, zanima se za kolonijalne probleme in kandidira na podlagi rojalistično-bonapartističnega programa v francosko poslansko soborico. Njegova hči se imenuje Lucija, njen ljubimec pa Cvetko Vodnik. Medenov sosed pa je stari marki de Porcellet, ki stanuje na francoskem gradu in ki obuje izključno s francosko aristokracijo. Njegovo posestvo bi Meden rad priklopil Otoku in omočil svojo hčer z markijevim sinom, ki se nahaja na potovanju v Tonkinu. Med tem pa se vsede njegove lastni sin v avtomobil in ko zavije pri Marécourtu (poleg Otoškega gradu) okoli ogla kavarne Gavand, si razbije glavo. — Stavim, da bi bilo celo občinstvo, ki poseđa največje galerije našega gledališča, prišlo na to, da pri tej igri nekaj ni v redu. Zato je prejšnji intendant stvar tudi deloma popravil, a značilna pa le ostané za sistem, ki je vladal. Prelagalo se je takorekoč na slepo srečo, za oder je bilo vse dobro dovolj. In vendar so stali vsi ti šumarski prevodi tisoče in tisoče, danes pa vsa ta, v gledališki pisarni nakopičena literatura ni vredna počenega groša.

Vse, kar sem povedal o prevodih iz francoščine, velja v bistvu tudi za one iz ostalih jezikov. Izvzetih je le par strokovnjaških prevodov iz nemščine in nekatere natisnene stvari.

Operni in operetni repertoar naj omenim s par besedami. Uprizorile so se novitete: G. Bizet: „Biseri“, M. I. Glinka: „Ruslan in Ljudmila“ in G. Donizetti: „Lucia di Lammermoor“. Namesto za naš oder manj prikladne Marschnerjeve opere „Hans Heiling“, uprizoril se je Kienzlov muzikalni igrokaz „Evangeljnik“, ki se je dal z našimi sredstvi častno izvesti in ki je ugajal. Leoncavallova „Zaza“ je draga, z našim osobjem težko izvedljiva in tudi drugod ni posebno uspeła. Puccinijeva „Madam Butterfly“ je draga (samo material stane 350 K) in nudi za orkester tolike težave, da se je vzprico naših razmer nisem upal uprizoriti. Ruska enodejanka „Jelka“ (V. Rebikov) je pravzaprav samospev s tremi baletnimi točkami, za katere je potreben velik baletni zbor, ker med posamnimi plesi ni toliko odmor, da bi se plesalci mogli preobleči. Stvar bi se torej z našimi močmi po mojem mnenju ne bila mogla častno uprizoriti. Z ozirom na nedostatke osobje se je morala z repertoarja odstaviti tudi opera „Mannon“ (I. Massenet) in iz istega vzroka sta bili v pretekli sezoni popolnoma neizvedljivi opereti „Nabob“ (S. Albini) in „Punčka“ (Audran). Radi zadnje je tudi cenzura delala zapreke. Tudi operni prevodi so bili povečjem slabi. V tekstu enega samega dela je bilo potrebnih nad dvesto poprav, ker se je jezikovni naglas skoro nikjer ni ujemal z muzikalnim.

Kar se discipline tiče, se gledališko vodstvo nima vzroka pritoževati. Gledališko osobje je skoro brez izjeme vestno in z vnaem izpolnjevalo svojo ne lahko nalogo in mu bodi na tem mestu izrečena topla pohvala. S tem pa ni rečeno, da je gledališko osobje za repertoar, kakršnega je bila postavila prejšnja intendantca, zadoščalo. Gledališko vodstvo je bridko pogrešalo pri drami karakter-skega igralca in dobro subretko, pri operi pa igralskega tenorja in pravega komika. Valed tega je bila tudi vsaka opereta, ako nismo hoteli postati smešni, a priori izključena.

Naj končam tužno poglavje „o pripravljeni sezoni“. Rezultanta je taka, da repertoar deloma sploh ni bil pripravljen, deloma pa slabo in da je bilo osobje, zlasti operno, angažovano brez ozira na ta repertoar. Vse, kar se danes godi pri našem gledališču, vse, kar se igra in poje ter vsi, ki igrajo in pojo, so v prvi vrsti moja zasluga — piše gospod Govekar v „Našem Listu“. To dvomljivo slavo mu rad prepuštam. Trdi pa tudi: „Vse, kar imamo danes pri deželnem gledališču v Ljubljani v kateremkoli oziru dobrega, vse to je predvsem moje delo! Doslej se ni izpregovorila še niti ena beseda in se ni zapela niti ena nota, ki bi je jaz ne bil popravil! Izpremenila se ni doslej niti najmanjša malenkost in izpremenila se tudi ne bo, ker je to nemogoče!“ — To pa je čisto navadna neresnica!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. aprila.

— **Shod narodno-naprednih voilcev v „Mestnem domu“** priredi, kakor smo že poročali, „Slovensko društvo“ v nedeljo 21. t. m. ob desetih dopoldne. Na shodu bosta

govorila narodno-napredni kandidat za mesto Ljubljano g. župan Ivan Hribar in g. dr. Ivan Tavčar. Opozarjamo na ta vlevažni shod narodno-napredne volilce ter jih pozivljamo, naj se tega shoda udeležijo v čim največjem številu. Kakor čujemo, priredi g. župan prihodnji teden več volilnih shodov-po raznih mestnih okrajih, na kar še posebej opozarjamo narodno-napredne volilce.

— **Našim somišljenikom!** Volilni imenik za državnozbornske volitve v mestni skupini ljubljanski je že teden dni razporejen na splošni vpogled. Naglašali smo že, da je ta volilni imenik pomanjkljiv in da je iz njega pomotoma izpuščen marsikateri volilec. Pozivljamo torej vnovič svoje somišljenike, naj se zanesljivo prepričajo, da-li so vpisani v volilni imenik; v slučju, da bi bili izpušeni iz imenika, naj nemudoma vložijo reklamacijo, ki mora biti opremljena z rojstnim listom, s potrdilom avstrijskega državljanstva in s potrdilom enoletnega bivanja v Ljubljani. Ako reklamant nima rojstnega lista, ga dobi brezplačno pri župnem uradu onega kraja, kjer je bil rojen; potrdilo o avstrijskem državljanstvu izda onim, ki so pristojni v Ljubljano, mestni magistrat ljubljanski, vsem drugim pa dotično okrajno glavarstvo, kamor so pristojni. Potrdila o enoletnem bivanju v Ljubljani se brez izjeme dobe na mestnem magistratu. Naglašamo vnovič, da so vse listine, ki se rabijo v volilno reklamacijsko svrhe, proste vsake pristojbine. V reklamacijskih zadevah daje brezplačno vsa potrebna pojasnila odvetniška pisarna dr. K. Trillerja in dr. Fr. Novaka. Klerikalci in socialni demokrati so že vložili celo vrsto reklamacij, dočim se naši somišljeniki, izmed katerih jih je tudi mnogo izpuščenih iz volilnega imenika, razmeroma prav malo brigajo za reklamacijsko postopanje. Uvaževati je, da je za nas vsak glas velike važnosti, zato je vsakega somišljenika sveta dolžnost, da pazi na to, da se nam niti en glas ne izgubi! Na delo torej, somišljeniki! Volilni imeniki so razporejeni samo še do inkluзивe četrtka 25. t. m., in sicer vsak dan od osmih do dvanajstih in popoldne od dveh do šestih. Našim somišljenikom so volilni imeniki na ogled vsak dan od petih do sedmih zvečer tudi v uredništvu „Slovenskega Naroda“, kjer se dobivajo tudi za reklamacije potrebna pojasnila.

— **Nad 200 narodno-naprednih volilcev v Ljubljani** je volilni odbor pismeno obvestil, da niso vpisani v volilni imenik. Reklamacijska doba poteka, zato jih pozivljamo nujno, naj čim najprej vložijo reklamacije, sicer izgube volilno pravico.

— **Kregar in socialni demokrati.** Med včerajšnjimi volitvami v II. razred so se bratili voditelji soc. demokratov z Moškercem in Štefotom. Kričali so na ves glas: Če potrgamo in pokvarimo 23. maja v Ljubljani vse zvonice — še ponoči bomo agitirali za Kregarja. — Vidi se torej, da stojijo naši socialni demokrati še vedno kakor preje z eno nogo v klerikalnem taboru. In ti hočejo kandidirati v II. razredu občinskega zastopa v Ljubljani ter trkati na vrata slovenske inteligence?

— **Frakarija in ljudstvo.** Frakarija je volila v II. razredu, tako kričijo soc. demokrati. Torej 460 volilcev je bilo proti 45 pristnim socialnim demokratom — frakarija, oni sami pa ljudstvo. Tako! Večina ljubljanskega prebivalstva ni ljudstvo, temveč frakarija. Ogromna manjšina prebivalstva eliminira večino ljudstva — iz ljudstva!

— **Pri včerajšnji volitvi iz II. razreda** so različni volilci, ki so glasovali za socialno-demokratsko kandidata, zapisali na svoje glasovnice še nekaj drugih imen. „Slovenec“ se je na fini način, ki je pri njem navaden, iz njih norca delal. Njegovo poročilo je treba popopolniti. Razen „Boltatuga Pepeta“ in „Žaneta iz Iblane“ je dobil

en glas tudi knezof Anton Bonaventura Jeglič.

— **Nemci v Ljubljani** postavijo za državnozbornske volitve svojega kandidata, in sicer bo to g. Gustav Dell Cott, o. kr. okrajni glavar v pokoju.

— **Neodvisna kmetijska stranka za Gorenjsko.** Zadnji „Gorenjec“ predlaga, naj bi se po zgledu neodvisne kmetijske stranke za Notranjsko ustanovila samostojna neodvisna kmetijska stranka za Gorenjsko ter naj bi se sklical na dan sv. Marka, t. j. 25. aprila v Kranj shod volilcev za bližnje državnozbornske volitve, na katerem shodu naj bi se postavil kandidat in položil temelj tej stranki s tem, da se konstituirata delaven in agilen odbor zanj.

— **Za klerikalnega kandidata Demšarja** agitira v Oseltici na Gorenjskem neki Kos, dosedaj sicer jako ponižen in pohleven tič, ki se je pa vsled bližajoče spomladi oživil in poje čast in hvalo katoliškemu kandidatu. Pravi, da je pripravljen vse storiti zanj, celo svojo dnino bi plačal, ako bi kdo drage volje ne šel volit 14. maja Demšarja. Tudi češki Ivan v Oseltici bobna za Demšarja, vendar veliko ne bo pribobnal, ker v Oseltici se je jelo jasuti. Ljudje so prišli do spoznanja, da nimajo prav nobenih koristi, ako vedno lazijo za duhovništvom, ki jim vsiljuje take ljudi za državne poslance, ki delajo le za duhovnike. Naš kmet hoče človeka, ki bo zastopal njegove koristi, ne pa farovških. Saj kmet vendar ne živi od duhovnikov, ampak od dela svojih žuljavih rok, raditega je njegova dolžnost, da se otrese vsake nadvlade, ki prihaja iz farovža. Ako je naš kmet politično neodvisen od duhovnika, vendar še ni nikjer zapisano, da bi ne imel prave vere! Duhovščina naša seveda nasprotno trdi, da je pri njej vsak brezverec, kdor ne pomaga polniti njenih žepov.

— **Klerikalni shod v Vremah.** Dr. Žitnik je priredil preteklo nedeljo v Vremah volilni shod. Ker se je bal, da bi ne bilo razen par farovških podreptikov nikogar na shod, in so mu znane ondote razmere, je določil čas takoj po deveti maši. Če bi pa vedel preje, kako slabo se bo obnesel njegov shod, bi gotovo raje doma ostal. Kmetje, ki so slišali prejšnjo nedeljo v cerkvi o tem shodu že govoriti, da pride Nace Žitnik, poslanec, ki je toliko koristi napravil za kmeta, so večinoma ostali doma, ali pa so se raje podali po maši naravnost proti domu, kakor bi pa poslušali tega Naceta, ki dela same obljube, a nobene ne izpolni. Vendar pa je zbobnal skup okrog 50 poslušalcev, med temi samo 5–8 njegovih pristašev, čez 30 pa je bilo Primorcev, ki so tu pod faro ter so slučajno prišli k maši. Odštevši zadnje se lahko vidi, kako imenitno je bil shod obiskan. Tem je Nace pred cerkvijo pridigoval samo take reči, ki jih ne bo nikoli dosegel — torej dela spet same obljube. Prenaredil bo lovski zakon, da ne bodo več delali zajci kmetom take škode — vsak zajec napravi kmetu na leto čez 300 K škode, torej mu poje za toliko kron. Lotil se je tudi svojih nasprotnikov učiteljev itd. Priznal je sam na shodu, da ni nič storil v 6 letih kot drž. poslanec, česar mu ne smejo zameriti. Pač pa se hoče zdaj potruditi bolj in nadomestiti, kar je zamudil; kar bo mogoče, bo vse storil za kmeta, samo voliti ga morajo. Žitnikov govor je bil tako imeniten, da se je začelo navzočim še celo njegove stranke, zdehati. In tega trpljenja jih je rešil dež — kakor tudi Žitnika, ki že ni vedel, kaj bi klepetal. Medklicev ni bilo nikoli. Malo številce se je razšlo ter ostalo pri svojem prvotnem sklepu, da oddajo svoje glasove le Jos. Deklevi v Postojni, od kojega je res pričakovati, da kaj stori za kmeta kot drž. poslanec, gotovo pa ne Žitniku, ki ne dela drugega v drž. zboru kot število in nalaga kmetu samo nova bremena. In tako bo storila 14. maja vsa Vremška dolina.

— **Shod v Metliki.** Piše se nam: V nedeljo, dne 14. t. m. je bil

pri nas volilni shod, katerega se je udeležilo veljavno silno protiklerikalno in grdem napadanju po „Slovenskem Gospodarju“ nad 200 samih vrlih, svednih volilcev kmetov, ki so se vrlo navduševali za svojega kmetijskega kandidata g. Vinka Ježovnika. Prikupil se je našim kmetom in kar jih je bilo navzočih, so iskreno poudarjali, da volijo vsi Ježovnika ter bodo agitirali zanj med onimi, ki so morali v Nazarje na Robičev shod. Tisti dan nam je došel slučajno tudi „Domoljub“ v roke in zanimivo je, kako se je izrazil ta duhovniški list o kandidatu dr. Ploju in o našem veljavcu Robiču. Čitajte dobesedno, potem pa sodite sami, se li naj naš kmet ogreva za Ploja in Robiča, če ju klerikalci še sedaj črte, ko so nekoč bli že čez Robičevo glavo. „Domoljub“ z dne 11. aprila št. 15 piše tako: „Na Štajerskem sta bila dosedaj državna poslance dr. Ploj in Robič. Ta dva moža nam nista posebno pri srcu. Dr. Ploj se je v zadnjem zasedanju na Dunaju zelo čudno obnašal in nesrečnih homatiž zaradi Koroškega je samo on kriv. Robič je zanesljivši, toda ene reči ne smemo zamolčati, deželni odbor je. To pa povemo na cela usta, da je grdo imeti dve plačani službi (3000 in 4000 op. pis.), ki se obenem ne moreta opravljati. Kmetijska zveza si bo na Štajerskem silno škodovala, če bo to še dalje trpela. Mi se torej nimamo nič povoda ogrevati za ta dva moža...“ (Dalje se pa malo jezi, da ju baje štajerski liberalci preveč napadajo). Tako klerikalci, kako pa mi!? Ven ž njima! Ne dajmo jima glasov, to bo najslabši in najprimernejši — zaslužni križ. Gospod Robič je star že nad 60 let, torej v dobi, ko človek navadno poišče miren kotiček, a ta nadnaravni stavec hoče sedaj v poznih dneh dožeti vse, ko mu celih 18 let ni bilo mogoče ničesar. To se nam zdi prav tako, kot bi v najhujši zimi sadil — krompir. In sedaj bo imel ta revež troje najtežavnejših poslov; deželni odbor, deželni zbor in nazadnje še državni zbor! Pamet, pamet! Kmetje! pomislite vendar, da nore vsi oni, ki profesorja Robiča vsiljujejo. Njemu ne zamerimo; strie je vladni mož in upa, da dobi, če postane državni poslanec, zlat zaslužni križ. Bo že malo skrivil hrbtenico pred vlado! —

— **„Štajerčijanski“ shod v Celju.** Karel Linhart je sklical v nedeljo v Celju shod „Štajerčeve“ stranke. „Štajerč“ se baha, koliko pristašev ima med slovenskimi kmeti, nedeljski shod v Celju pa je pokazal, da se na prstih ene roke lahko prešteje vse slovenske kmete v celjskem okraju, ki so pristaši nemškutarskega „Štajerčeva“. Na shod so prišli iz Ptujja od vodstva „Štajerčeve“ stranke tiskar Blanke, trgovec Slavitsch, neki Murko in Linhart, vsi seveda sami pristni „slovenski kmetje“. Da o svetlimo še boj značaj tega shoda „slovenskih kmetov“, pripomnimo, da so se ga udeležili celjski župan dr. Jabornegg, bivši celjski župan, znani „prijatelj Slovencev“ Julij Rakusch, dež. odbornik Moric Staller in druge vsenemške kapacitete iz Celja in okolice. In da bo slika popolna, še navedemo, da je bil za predsednika tega shoda izvoljen celjski magistratni vodja dr. Oton Ambroschitsch, eden najzagrizenejših celjskih nemškutarjev, za zapisničarja pa urednik lista „Deutsche Wacht“ Waller. In to bi naj bil shod slovenskih kmetov? Na zborovanju je govoril Linhart in sicer o istem predmetu, o katerem je že vezal otrobo na nemških shodih v Ptujju in Mariboru. Kakor se kaže, je mož precej komod, saj z enim in istim govorom že krošnjari mesece in mesece po Spodnjem Štajerskem in Koroškem. Pričakovali smo, da se bodo na tem shodu določili „Štajerčevi“ kandidati za državnozbornske volitve, ker je Linhart že pred tedni govoril, da postavi njegova stranka v vseh slovenskih volilnih okrajih svoje kandidate. A sedaj se zdi, da so „Štajerčijanci“ opustili misel postaviti svoje kandidate, boje se pač, da bi se nesmrtno ne osmežili, saj vedo dobro, da sedaj preje zapeljani slovenski kmetje trumoma sapuškajo njihov tabor. Vrste „Štajerčevih“ pristašev se v sadnjem času od dne do dne

bolj redčijo in to večinoma po zaslugi mlade „Narodne stranke za Štajersko“, da lahko smelo trdimo, da bo že v najkrajšem času ostal Linhart pri „Štajerčevih“ general brez armade. Še par takinih shodov, kakršen je bil celjski, in sadnji zapeljani slovenski kmet bo obrnil hrbet družbi zbrani okoli „Štajerčev“!

— **Tako delajo!** Od štajersko-koroške meje se nam piše: V 3. številki z dne 15. marca t. l. pedagogičkega lista „Popotnika“ beremo na zadnjih platnicah razpis učiteljskega mesta na ljudski šoli v Selnici ob Dravi, ki je kraj s popolnoma slovenskim prebivalstvom. A pri omejenem razpisu se nahaja doslovno nastopna opomba: „Na prošnjo krajnega škofskega sveta se opomni, da krajni šolski svet prosilcem ali prosilkam nemške narodnosti, seveda s slovensko usposobljenostjo, dovoljuje prosto stanovanje.“ Tako delajo naši nemškutarji, to je tisti, ki zastrupljajo vso našo narodno bitnost in katerih pogubonosno delovanje vsepovedno propagirajo naše uradne oblasti, posebno šolske. Nesramno!

— **Na adresu uprave ces. kr. priv. južne železnice!** Iz laškega okraja so nam piše: Na naši progi južne železnice je nastavljen nekov Zimmermann kot prožni mojster (Bahnmeister). Mož — rododunajčan — je trd Nemec ter ne ume besedice slovenske. Delavci pa, s katerimi mu je posla, so skoraj sami Slovenci. Zimmermann absolutno ne sodi sem in mi zahtevamo od uprave južne železnice, da nam pošlje poslovdjo, ki je slovenščine več!

— **Iz poštne službe.** Za poštne upravitelja v Rovinju je imenovan poštni oficijal Jos. Polan.

— **„Slovenski Prehled“** prinaša v najnovejšem sešitku študijo o slovenski literaturi v l. 1906. To študijo je spisal dr. Fr. Vidic.

— **Gospa Irma Polakova odide iz Zagreba.** Naša rojkinja gospa Irma Polakova zapusti, kakor poročajo hrvatski listi, zagrebško gledališče. Dobil je angažma pri dunajskem gledališču „Theater an der Wien“ in sicer pod izredno sijajnimi pogoji. Za gledališke počitnice ji je ponuden angažma v Karlovih varih na Češkem. Meseca maja gostuje ga. Polakova v Belgradu, in sicer 10 večerov zapored. Nastopila bo v operatah „Netopir“, „Lepa Helena“, „Gejša“ in „Ptičar“.

— **Slovenski lovski klub.** C. kr. dež. predsedstvo je odobrilo predloženo mu klubova pravila. V kratkem se skliče ustanovni občni zbor, na katerega se že sedaj opozarja vse slovenske lovce.

— **Hudobni fantje.** 11. t. m. so se fantje iz Dravljak na naboru v Ljubljani dali peljati z izvoščki v gostilne v Dravljje in Zapuže. Ko sta se voznika Ivan Stare in hlapec izvoščka Ivana Šusteršiča vrnili v Ljubljano, sta videla, da so jima fantje z noži razrezali streho. Prvi izvošček ima škode 40 K, drugi pa 120 K. Prav katoliško delo.

— **Bojeviti katoliški fantje.** V gostilni Rafala Potiša v Medvodah je bila v nedeljo plesna veselica, na kateri so povzročili prepričani pripravi Jožef Verlič, Franc Jenko in Jakob Jeraj. Zato so jih pognali iz gostilne in zaprli vrata za njimi. Junaki so pa streljali v hišo, ne da bi koga ranili. Ker so hoteli z vso silo vrata odpreti, udri so v gostilni ostali fantje za njimi in jih zapodili v beg. Jenko je dobil dva sunka z nožem.

— **Prememba posesti.** Kranjska hranilnica je kupila sanatorij Sangrad pri Cerkljah, dosedaj last okrožnega zdravnika dr. E. d. v. a. d. G. l. o. b. o. č. n. i. k. a. v. v. Kranju za 24.000 kron.

— **Novo društvo.** V Dovjem se je ustanovilo „Društvo za privabitev tujcev za Dovje in Mojsstrano“.

— **Otvoritev postajališča Bela peč.** Dne 1. maja t. l. otvori se med postajama Trbiž in Rateče-Bela peč, v kilometru 6.482, železniške proge Trbiž-Ljubljana, južni kolodvor ležeče postajališče Bela peč za promet oseb in prtljage. Prometni časi vlakov, kateri se vstavljajo v tem postajališču, so v dotičnih voznih redih že objavljeni. Izdaja voznih listkov se vrši v postajališču samem. Odprava prtljage se vrši doplačilnim potom.

— **Gorenjci, otresite se nemškega vpliva Korneve pivovarne!** Z Jesenjo na Gorenjskem se nam piše: Slučajno mi je prišel v roke imenik članov društva „Südmark“, v

katerem imeniku vidimo zabeleženo med drugimi nemškimi in nemškimi tvrdkami tudi že itak dobro znano pivovarno Kern iz Beljaka, katere vzdržuje na Gorenjskem 3 zaloge piva in dela, kakor slišimo, s Slovenci dobre kupčije. Večkrat je bilo že ožigosano intenzivno pronicirano vsenemško delovanje te pivovarne, bodisi javno kakor tudi nejavno. Pri vsaki priložnosti se sili ta tvrdka v ospredje pri slavnostih z vnetim razobežanjem frankfurcar ter huronskim hajlanjem svojih uslužbencev. Za kakšno slovensko ako tudi nepolitično društvo v krajih, kjer prodaja svoj izdelek, pa nima niti počenega groša. In vendar podpirajo gorenjski Slovenci to nam skrajno sovražno tvrdko. To je politična in tudi gospodarska zasanost! Tudi umazanost, s katero si obdržuje omenjena tvrdka odjemalce, je sramotna za nas Slovence in gospodarsko škodljiva. Znano je namreč, da posreduje pivovarna Kern pri različnih nemških denarnih zavodih posameznikom posojila. Dotičniki plačujejo pivovarni 5½ do 6% obresti, dočim dobi denar pivovarna v nemških denarnih zavodih po 4½%. Na ta način dela pivovarna dvojni dobiček, enkrat veže odjemalce na se, drugič pa ji pade v žep preostanek pri obrestih. Imamo na Kranjskem dovolj denarnih zavodov, katerih pozornost bi se tudi temu umazanemu zakotju morala posvetiti. Nadejamo se, da se kmalu odstrani ta dvojni škodljivce naše domovine.

— **Konkurz** razglasa novomeško okrožno sodišče nad premoženjem Vendelina Stareta, neprotokoliranega trgovca z mešanim blagom v Ribnici.

— **Dolenjsko pevsko društvo** v Novem mestu ima v sredo 24. t. m. ob osmi uri zvečer v „Čitalnici“ izreden občni zbor. Dnevni red: Volitev predsednika, enega odbornika in namestnika. Pol ure pozneje se vrši eventualno drugi zbor, ki je sklepčen pri vsakem številu navzočih članov.

— **Strokovno predavanje o kmetijstvu.** Deželni komisar za vinstvo in sadjarstvo gospod Frančišek Gombač iz Ljubljane bo imel strokovni pouk o vinarstvu, kletarstvu, sadjarstvu itd. prihodnjo nedeljo, dne 21. t. m. popoldne ob 3. uri v Sent Jerneju na Dolenjskem. Razen o navedenih točkah bo razgovor glede poškodbe sadnega drevja po zajou in o priredbi vinskih in sadnih sejmov ter o zadružni organizaciji v svrhu povzdige vinske in sadne kupčije na Dolenjskem, posebno v krškem okraju. Tega predavanja, ki bo v šolskih prostorih, se sme vsakdo udeležiti.

— **Od Sv. Križa pri Kostanjevici.** Ker se je od neke strani trdilo, da je pri nas že vse vino razprodano, naznanjam vsem prijateljem dobre kapljice iz slavnih križevskih gor, da se dobi še nekaj prav dobrega vina. Tozadevne informacije daje drage volje v interesu vinogradnikov I. v. n. M. a. l. n. a. r. i. č., nadučitelj in posestnik.

— **Narodna čitalnica v Metliki** priredi v nedeljo dne 21. mal. travna zabavni večer. Spored: 1. Prekrokan obnočje. Veselja, kuplet. 2. „Bratranec“, burka v enem dejanju, češki spisal Josip Stoba. 3. Veseljaka, dnet. Prosta zabava — ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za člane 60 v, za nečlane 1 krono.

— **Veselic v proslavo Simona Gregorčičevega spomink** priredita „Celjsko pevsko društvo“ in „Delavsko društvo“ v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Celju dne 28. aprila t. l. Sodeluje pomnožena celjska „Narodna godba“.

— **V slovenske roke je prešla** v Celju ena izmed starih hiš Justine Tauchmann. Kupil jo je krojač g. Kmecl. Nemci vpijejo kot nori zaradi tega, češ, če pojde tako naprej, bo kmalu celjskega nemštva konec. Najbolj jih peče, da je pri prodaji posredoval nemški posredovalec.

— **Učenci prekosili mojstra.** Piše se nam: Dasi smo navajeni čitati v klerikalnih listih vse polno debelih laži, so nas vendar presenetila predrzno lažnjiva poročila o shodu neodvisnih kmetov na Mestinju. Vsi smo bili edini v tem, da so klerikalci takrat v lažnjivosti nadkrilili sami sebe, ker podobnega niti od njih nismo pričakovali. Navzočih je bilo več kot 1000 kmetov in za Žurmana so se dvignile tri četrtine rok, proti njemu pa niti ena. O Korošču ni bilo niti pravega govora razen par živoklicev, in klerikalci se drznejo poročati, da je bil dr. Korošec na tem shodu s štiripetinsko večino zopet kandidatom proglašen?! Smejali smo se jim, a popravljati teh laži nismo hoteli, ker so najboljše reklama za nas. Čudili smo se pač tudi, kako morejo ti domišljivi strategji tako kratkovidni biti in sami sebe na ta način ubijati. Sedaj se je pa zagneta rešila. Koroševi priganjajo so najli kolikor mogoče veliko svojih nerazsodnih privrženecov, jim dali de-

narje — eden je dobil 14 K — in jih naučili, kako morajo nastopiti, da bodo onemogočili shod neodvisnih kmetov, oziroma kako naj ga izkoristijo za dr. Korošca. Za slučaj, da se jim to posreči, objubil se jim je posebna nagrada — od ene strani trije sodski piva in drugo. — Da bi to objavljen nagrado vendar dobili, četudi niso svoje naloge izpolnili, namerjali so ti sicer ne posebno brihtni ljudje svoje voditelje tako imenitno, da so prišla taka lažnjiva poročila v svet. Mariborski klerikalni vojskovodje so v sebi in svojo namišljeno moč tako uverjeni, da so tem poročilom verjeli in še zadnja „Südsächsische P.“ prav resno naglašala, da je bil na Mestnjem Korošec kandidatom proglašen: Tukaj se pač jasno vidi, kakšni pošteni so klerikalci, ki niti drug drugemu ne priznajo in še svojih voditeljev ne štedijo. Laž in hinavščina rodi pač zopet laž in gorje našemu narodu, če bi bili klerikalci njegovi edini učitelji!

Nevaren tat. Šele 20letni pekovski pomočnik Jos. Mašera iz Sent Petra na Medvedovem selu je prestal že večmesečno ječo zaradi vlomov v Gradcu. V noči 7. marca t. l. je vlomil v delavnico ključavničarskega mojstra Ivana Rebeke v Celju ter odnesel nad 50 ključev. Vihotapil se je na dvorišče delikatesne trgovine Dirnbergerjeve ter se skril v velikem zaboji, da bi ponoči vlomil v trgovino. Ker pa je moral dolgo čakati, je zaspal, pri tem pa tako močno smrčal, da so ga domači našli. Ker je pred božičem vlomil v gostilno Koserjevo ter odnesel 300 kron, je bil obsojen v 18mesečno ječo.

Odpor „Slovenske Čitalnice“ v Mariboru izreka javno pristržno zahvalo vsem c. damam in gospodom, ki so s svojim poštvovalnim sodelovanjem pomagali h krasnemu uspehu Gregorčičeve slavnosti dne 7. t. m. — Lav. Koprivšek, t. č. predsednik. Dr. Ljudevit Pivko, t. č. tajnik.

Odpor „Slovenske Čitalnice“ v Mariboru zahvaljuje pristržno gospoda dr. Fr. Rosina za krasen slavnostni govor na Gregorčičevi slavnosti dne 7. t. m., v katerem je proslavljaj Gregorčiča brezdomno edino le z najplemenitejšim namenom, da bi vnel v poslušalcih ljubezen do slavnega pesnika. Lav. Koprivšek, t. č. predsednik. Dr. Ljudevit Pivko, t. č. tajnik.

Gregorčičeva slavnost v Mariboru. Z ozirom na neosnovane in naravnost zlobne napade v „Slovenecu“ in „Slovenskem Gospodarju“ na g. dr. Franje Rosino kot slavnostnega govornika pri Gregorčičevi slavnosti dne 7. aprila t. l. si šteje podpisano društvo za sodelovanje, s katerega se je vršila Gregorčičeva slavnost, v prijetno dolžnost, zahvaliti se najtopeje gosp. dr. Franju Rosinu za njegovo poštvovalnost in njegov krasni, slavnosti gotovo primerni govor in mu izraža tem potom svoje popolno zaupanje. Bralno in pevsko društvo „Maribor“. Ivan Kežar, t. č. predsednik. Franc Pišek, t. č. tajnik.

Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo zboruje v četrtek, dne 25. t. m., ob eni popoldni v Šmarju.

4 teletaja vrgla v Goričah na Koroškem krava najemniku Alešu Globočniku. Bila so vsa štiri mrtva.

Čudne razmere na opatijski pošti. Iz Opatije se nam piše: Kakor bode cenjenim čitateljem morda že znano, se je v tej košljivi zadevi že poročalo v nadi, da se bo cela stvar uredila, toda na žalost moramo priznati, da vidimo in slišimo take nečuvne stvari, ki bi se morda ne mogle dogoditi niti v Afriki med Čulukafri. Listonoše strašijo še vedno z nahrbtniki po Opatiji, kar se bo godilo toliko časa, dokler se ne bo v kakem ilustrovanem časopisu videla slika takega c. kr. trpina. Pa ne samo to! Listonoša mora iti rano zjutraj v službo, a vrne se šele kasno popoldne, ako ne zvečer šele domov, tako da nekateri niti na obed na morejo. Slučajno pa imamo tukaj ljudi z dobrim srcem, kateri dajo tem revežem ali vsak dan kosilo, ali pa kako drugo malenkost, da se malo okrepčajo. — Nič čudnega tudi ni, ako se kako pismo ali časopis zgubi, ali da ga dobiš napol raztrganega drugi dan, ker ti skoraj vsak dan drug listonoša prinese pošto, koje ti pa ne da v roko, ampak jo pusti pri prvi osebi, ki jo v hišo zagleda. Kakšen red vlada na imenovani pošti, razvidi se iz tega, da dobiš ekspresno pismo po prihodu pošte od postaje šele par ur kasneje. Še lepše je pa z brzojavami. Če ga popoldne oddaš, si lahko siguran, da je drugo jutro že v rokah adresata. Ali niso temu krivi tudi pomanjkljivi prostori na tukajšnji c. kr. pošti? Nič bolje ni z denarnim prometom. Pa tudi zamote tako zadržujejo ter se lahko dogodi, da jih kak četveronogi nebodisigatreba skozinskos prerije ter zapusti žalostne posledice. Tudi je

nekaj posebnega, da se okrog desete ure zvečer raznašajo samote z velikim vosom. — Pribiti in ožigostiti je pa treba tudi sledeče: Pri brsojavnem oddelku te na slovensko vprašanje nahrlijo s italijanskim „cosea?“, ter si lahko središ, ako ne dobiš polna usta cigaretnega dima v obraz. To je predrznost, ter bi bil človek skoraj primoran misliti, da je tam kje med polentariji, a ne ob obali slovenske Liburnije. — Tudi se opetovano dogodi, da je na pismu, kjer je natančen naslov, poleg predrtanega slovenskega „Opatija“ debelo namazan nemški „Abbasia“. Ako dotični uradnik misli, da bode pri nas, na slovensko-hrvatskih tleh nemško propagando delal, se jako moti, svetujemo pa temu petelinu, naj si svoje pete nabrusi ter brzo pobrži v naročje matere Germanije. Pri nas so tudi listonoše, ki niti brati ne znajo ali pa morda — ne morejo več! Čudimo se, da se c. kr. poštno ravnanjstvo v Trstu tako malo zanima za to stvar. Kar se tiče pošte na Voloskem, se pač takoj vidi, da je ta v privatnih rokah. Tu vidiš mladega, morda niti 14letnega dečka hoditi v nekaki livrji s pismi, zamoti in — čuje in strmi! — z denarnimi pošiljatkami okoli; tam ti zopet drug prav polagoma in zaspano prilaze s kakim „brzo“javom okoli vogala.

Opekla se je v Trstu 10letna Marija Kralj iz Trebiča, ko se je zrla po životu v vročo vodo. Stanje okroglo je kaj opasno.

Kap je zadela v Trstu 50letno Josipino Ferjančič. Bila je mrtva v par trenutkih.

Eksplozija v laboratoriju lekarnarje. V laboratoriju lekarnarje Vidali & Vardabasso v Trstu je nastala eksplozija, ko je laborant grel na plinovi peči opodelok. Eksplozija je bila tako močna, da se je zrušila bližnja stena, laborant je dobil hude opekline po obrazu, rokah in životu, vsled arahnega pritiska je pa vrglo s postelje neko žensko, ki je ležala v sosednjem stanovanju. Vzrok eksplozije je bila najbrže slaba cev.

Nesreča pri delu. 33letni kurjač Josip Medved je bil v službi v plavžih pod Skednjem. Včeraj zjutraj je čistil neko peč, ki pa je bila že zakurjena, da mu je med delom udaril iz nje velik plamen in ga grozno ožgal po vsem životu.

Aradran ropar. K ti včerajšnji notici se nam še poroča, da je imel oni po identiteti neznan človek, katerega so prijeli zaradi suma ropu pismonoše Vilikonje v Trstu pri sebi potni list, glaseč se na ime Pavla Maierja, rojenega leta 1859. v Friedlandu. To pa najbrže ne bode njegovo pravo ime, kajti dosedaj so se dobili neki podatki, po katerih se sodi, da bi utegnil biti osumljenec identičen z nekim Gašperjem Bogatajem iz Škofje Loke. Ker pride slika tudi na policijske oglase v okno osrednje policijske stražnice na magistratu, naj si jo občinstvo ogleda in komur bi bili znani kak tozadevni podatki, naj jih blagovoli naznaniti mestni policiji.

Nesreča? Danes se je v gostilni pri Bavarškem dvoru z revolverjem obstrelil prileten mož s Koroškega, Jaklič, tast gostilničarja Petscheta.

Delavske gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 6 Hrvatov, v Heb je šlo 35 Hrvatov, v Beljak 20 Črnogorcev in Hrvatov, na Ogrsko in Hrvatsko se je pa odpeljalo 150 Lahov.

Izgnanih in najdenih reči. Poštna oficijantinja gđ. Zofija Pirčeva je izgubila rjavo denarnico, v kateri je imela do 16 K denarja. — Ga. Franciška Korsikova je izgubila malo: črno denarnico z manjšo vsoto denarja. — Posednica Franciška Kraljičeva je izgubila pet novih rut in črn nov klobuk.

Najnovejša novice. Počitnice na srednjih šolah se podaljšajo, da se prične že 1. julija ter bodo trajale do 15. septembra, zato pa se med šolskim letom skrajšajo prosti dnevi. Podaljšanje seletos najbrže še ne izvrši, vendar se že letošnje počitnice podaljšajo za par dni.

Trikratni roparski morilec. V Vitkovcu na Moravskem so prijeli delavca Bartuška, ki je umoril in oropal leta 1899. neko branjevko, nekega kaplana in mlinarja Tolanskega.

Štrašno hudo delstvo. V Rigi je v diliriju neki delavec razparal svoji sestri, nečakinji, nečaku in svojemu otroku trebuh.

Potres v Mehiki je napravil mnogo več škoda, kakor se je prvotno izvedelo. Ker je brsojav veččinoma razdjan, še tudi sedaj ni zanesljivih poročil. Dosedaj je znano, da je bilo ubitih 38, ranjenih pa 93 oseb. Naselbini Ayutla in Ometepec sta popolnoma razdžani. Mesto Acapulco je preplavljeno.

Vašna rassodba. Dršavno sodišče je rassodilo, da je dršavni uradnikom vojska služba (tudi eno-

letna) šteti v pokojnino in da je tudi pri napredovanju v službi vojska službovanje računati.

1.100.000 kron dolgov je napravil pri 78 manjših denarnih zavodih bivši veliki župan v Ostrogonu, Bela Horvath. Prišel je v konkurs.

Za 2.400.000 kron škode je napravil požar v poslojpu vseučilišča Montreal v Londonu.

Umrl je v Mariblu 67letni grof Gabor Pejačević, strio hrvatskega bana.

Svojo sestro je zabodel v Beneštvu ključavničar Skočny, nato pa se ustrelil.

Dokrodel sunek. Ko se je v Parizu prvič igrala Pradonova „Electra“, prišel je tudi avtor v gledališče, da bi se neopažen radoval nad navdušenjem občinstva. Zavil se je v širok plašč ter se stisnil v parterju v zadnji kot. Toda usoda mu ni bila mila, občinstvo ni ploskalo, temuč žvižgalo. Pradon bi se bil skoraj onesvestil, vendar se je premagal, in da bi ga nihče ne spoznal, začel je tudi sam žvižgati. Tedaj ga pa stari podčastnik na desni krepko suno pod rebra ter se razjarjeno zadržuje: „Čemu žvižgate, gospod? Igra je prav lepa, in avtor ni tepec, sicer bi ga na dvoru ne cenili.“ Pradon je takoj nehaj žvižgati ter je večkrat pravil, da mu v življenju ni kmalu kaj tako dobro delo, kakor ta vojaški sunek.

Konec reševalnih psov v Parizu. Pred petimi leti so za pariško policijo nabavili več krasnih bernhardinskih psov, da jih izuče v reševanju utopljenec. Policaji so se temeljito trudili, da bi pse izvežbali za to posel, toda uspehi so ostali nepopolni. Za vežbanje so porabljali najprej velike „punčke“, s kakršnimi se igrajo gosposki otroci. Da bi se akcija temeljito posrečila, spuščali so vselej po dva psa. Dasi se je v teoriji psom neprestano kazalo, kako je treba utopljenega človeka prijeti za obleko ali za pas, pozabila sta psa v svoji gorečnosti in častilakomnosti na vsa pravila. Planila sta za mrtvim bitjem v vodo ter se začela trgati, da sta privlekla iz vode vsak svojo polovico. Pa tudi pri posameznih „reševalcih“ ni bilo bolje. Pes ni pazil kje zgrabi, temuč je najrajši zasedil zobe punčki za vrat, kar bi pri živem bitju imelo za posledico zadavljenje. Zaradi tega so sedaj pse reševalce zopet opustili.

Mož s 100 ženami. V Fildelfiji je 61letni mož, ki ima 100 žen. Bil je poslovodja žensitbene posredovalnice. Pri tem se mu je nudila prilika, da vara lahkoverni ženski svet. Sestavljal je oglase, da „išče starejši gospod“ premožno vdovo ali dekle, da ji bode tovariš v življenju in oskrbnik njenega premoženja. In našlo se je na stotine takih osamljenih žensk s premoženjem, ki so iskale s drugo, da jim pomaga premoženje zapraviti. In izmed ponujenih — na lice ni gledal, da so bile le petične — si je izbral 100, s katerimi se je poročil ter postal gospodar njihovega premoženja. Postal je na ta način milijonar. Seveda so postale vse žene zopet vdove, a brez denarja, ker je oblast moža zaprla.

Zadolžena Budimpešta. V „Trščanskem Lloyd“ beremo: Madžarski novinar Mihael Pasztor je objavil pred kratkim jako zanimivo knjižico pod imenom „Zadolžena Budimpešta“. Brošura je sestavljena na temelju statističnih podatkov in je izzvala velik vihar med časnikarji. Nekaj listov pa vendar priznava resničnost, ker se ne da pobijati, ker temelji na sigurnih podatkih. Vsebinske knjižice je v kratkem sledeča: V Budimpešti se vse, veliko in malo, prodaja na upanje. Pisec knjižice najprej navaja, da največji del prebivalstva Budimpešte obstoji iz doseljenih propalih eksistenc, ki prihajajo iz pokrajine v glavno mesto, da tam poskušajo svojo srečo. Ne večini teh doseljenecv se ne posreči ustvariti si eksistenco, zato se izselijo. Tako je dokazano, da od 155.000 ljudi, ki so se v Budimpešti naselili od leta 1885—1890, ni danes niti polovica tam. Lastniki hiš so silno zadolženi in bazira ves sijaj lepih in modernih palač na upanje. Leta 1892 so imele budimpeštanske banke in hranilnice na hišah 497 milijonov kron, leta 1898 je narasla vsota na eno milijardo in 42 milijonov, leta 1902 pa na eno milijardo in 196 milijonov kron. Zanimivi so dohodki prebivalstva: leta 1901 je imelo 36.000 oseb letnega dohodka 600 K. Od 700.000 prebivalcev plača davek samo 108.000 oseb, tako da 600.000 ljudi nima toliko dohodkov, da bi plačevalo davek od njega. K temu morajo od teh 100.000 davkoplačevalcev riniti 60.000 za davek. Slične razmere so v Italiji. Prebivalstvo Budimpešte se lahko razdeli v štiri dele: 34.600 oseb je dobro situiranih (t. j. 1/10), 69.200 (2/10) je zadolženih, 138.000 (1/10) je docela zadolženih in 138.800 (1/10) sploh nima nobenega kredita. Kako so v Budimpešti ljudje zadolženi, naj dokazuje, da je bilo leta 1905 samo v V. okraju objavljenih

44.621 rubežni sa dolgove v snešku 11.841.000 K. Istega leta je bilo 800 rubežni na plače v snešku 5 milijonov kron. Leta 1906 je bilo utonjenih 29.697 mornar, izvršenih je pa bilo 20.032 rubežni sa menišne dolgove. To je jako žalostna slika Budimpešte! Posebno so zadolženi uradniki.

Mark Twain in cesar Viljem II. Slavni ameriški humorist Mark Twain piše v svojem življenjepisu tudi o obisku pri nemškem cesarju. Cesar ga je namreč povabil k sebi na kosilo. Vabilo je imelo ton zapovedi. Twain se je pri tej priliki prepričal, da mu je cesar podoben v dveh stvareh: govori dobro angleško, govori vendar sam ter ne pusti drugega do besede. Twain si je zatelel, da bi prišel Viljem tudi k njemu, tedaj pa bi mu on govoril tako, da bi Viljem ne prišel do besede. Toda kako se je začudil, ko je dobil drugi dan od cesarja pismo, kjer ga cesar vprašuje, zakaj je bil pri kosilu tako molčljiv. Twain je odgovoril na to — ne pove pa, ali je odgovor tudi odpisal — s sledečo povestjo: „Bil je mož, ki je vedno molčal. Pride k njemu prijatelj, ki ga začne oštevati: Kako za vraga, da se nisi celih 15 let nikoli razgovarjal z ženo? Mož je odgovoril: „Nisem je hotel prekiniti.“

Morganatični zakon belgijskega kralja Ob bolzni belgijskega kralja Leopolda II. se javnost bavi s prašanjem, komu prepusti svoje ogromno premoženje. Kakor, znano ima dve hčeri, bivšo princezino Štefanijo, sedaj grfico Lonyay in koburško princezino Lujzo. Toda kralj noče o nobeni nič slišati; prvi je zameril, ker je vzela grofa Lonyaya, drugi ne more odpustiti njene afeze z Matašićem. Razen tega ima kralj nečaka, ki je tudi prestolonaslednik. Pa tudi toga ne mara, ker ima preveč svobodomiselnih političnih nazorov. Njegovo staro srce gori edino le za baronico Vunghan, hčer navadnega hišnika, ki ji je podelil baronstvo. Sorodnica je socialističnega poslanca Löwena, ki ga zaradi tega imenujejo „kraljevega strica.“ Löwen je namreč kralja presenetil v ljubkovanju s sorodnico ter najodločnejše zahteval, da jo mora poročiti. In kralj je res sklenil z njo morganatični zakon. Iz tega zakona izvira sinčič. Takoj pri rojstvu je dal kralj svoje velikansko premoženje prepisati na svojega posebnega zaupnika dr. Thiraza, ki izroči po kraljevi smrti premoženje baronici in in njenemu sinu. Kraljevi hčeri in nečak dobe le del dedščine, ki jo določa zakon. — Tako zatrjuje „Courier Europeen.“

Najstarejše človeško plemo živi na otoku Cejlonu ter se imenuje Vedda. To so ostanki prvotnih prebivalcev Indije, preden so prišli tja Indijci. Plemo je nizke postave, nima ne verske, ne etične, ne društvene organizacije, živi v gozdih, hrani se s surovim mesom žab, kač in drugih živali, ki jih je mogoče ujeti brez posebne spretnosti. Orožja namreč nimajo, niti kovinastega orodja. Šteti ne znajo, ne razločujejo barv, se nikoli ne smejo ter nimajo nikakega glasbila. To čudno plemo stanuje na vzvočnem delu otoka ter bo kmalu popolnoma izumrlo. Zato je nedavno poslala berlinska komisija posebno komisijo na otok, da je s fonografom in kinematografom ujela nekatere običaje, jezik in prizore tega plemena.

Draga vožnja. Kakor znano, ima Pariz tudi ženske fjakarje. Navado, da se sama vozi, pa je imela tudi kneginja Metternich. Dva gidalina sta jo zamenjala za tako fjakarico ter ji zaklicala, naj se ustavi. Potem sta se dostojanstveno skobacala na voz ter prezirljivo mahnila kneginji z roko, češ: „Vozite naju eno uro!“ Kneginja je ubogala. Čez uro pa je ustavila voz, stopila s kozla ter pohlevno prišla k odličnim gospodom po plačo. Na vprašanje, koliko zahteva, je odgovorila kneginja: „Jaz sem kneginja Metternich. Za vožnjo mi plačata 300 frankov, ki jih dobe mestni reveži. Osramočena gidalina sta pretaknila vse žepe, a nista toliko spravila skupaj, toda kneginja jima je ostanek opustila.

Obesila se je na lastnih lasih. V Petrogradu so zaprli v Petropavlovsko trdnjavo lepo 22letno dekle Dorotejevo, ki je bila na sumu, da je sodelovala pri nekem atentatu. Dne 5. t. m. pa se je na svojih bujnih kitah obesila v ječi.

Londonsko pasje pokopališče. Kakor je za človeškim pokopnikom posvečen vseh vernih duš dan, praznujejo primojene Parizanke o Veliki noči spomin svojih orknjenih psov, ki so pokopani na posebnem pokopališču (Hyde-Park). Grobovi so ob tem času odlični s svežimi ovetlicami in vencii. Moirne imajo drage nagrobne spomenike s histeričnimi napisi. Tako je na enem teh čitati, da „Jol Follet ni mogel biti pes, temuč človek.“ Na drugem spomeniku je čitati, da je bil „pokojnik od Boga blagoslovljen.“ Zopet na drugem: „Jessie, novembra 1905 rojen in 13. junija 1897 umrl.“ Spodaj pa je pripisano: „Evangelij Lukea XII. 6.“

— Še ni pred Bogom pozabljen.“ — Drugje je čitati: „Daj se lahko najti, kadar ti sledim.“ — „Veselo me bo pozdravil, ko vstopim skozi žlata vrata.“ — „Ako bi te ljubezen mogla rešiti, ne bil bi umrl.“ — „Na svideenje, Orphie in Milly! Bila sta lepa in nežna v življenju ter sta umrla kmalu po vrsti.“ — „Monty utonil v Temsi pri Windsoru 24. junija 1900. Ubogi mali dečko, umrl, a nepozabljen.“ — Takih budalosti je po vsem pokopališču še mnogo.

Izpred sodišču.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Ribič tat. Užitar Jakob Urh iz Srednje vasi ljubi zelo divjačino a se tudi rib zlasti postrvine brani. Miroslava Stöhr ima potok Ribnica v zakupu, in ravno iz te vode je bilo mnogo rib pokradenih. Ko se je neki večer zasledovalcem posrečilo ujeti Jakoba Arha, ki je še z dvema tovarišema v tem potoku ribaril, se je ta sicer izmuznil, a to mu ni pomagalo, ker so ga zasledovalci bili spoznali. Na licu mesta so našli 9 1/2 kg ujetih postrvi vrednih 57 K. Pri hišni raziskavi se je našlo mnogo orodja za ribji lov. Vzlic tajeju je bil Arh obsojen na 6 mesecev težke ječe.

Neumestna šala. Dne 26. listopada m. l. je zidar Matija Brajar iz Bizovika delal pri zgradbi nove kemične tovarne na Selu. Na 2 metra visokem odru sta delala poleg Brajerja tudi Janez Breskvar in Janez Židan iz Bizovika. Židan je pijanemu Brajarju, ki je delal pri nekem oknu, s kladivom segel med noge. V jezi je zgrabil Brajer kos opeke in jo vrgel v Židana. Ker se je ta pripognil, je zadel Breskvarja v nogo, a ta sune Brajerja v prsi, da se je usedel na oder, nato pa skozi odprtino okna padel v notranje prostore na tam ležeče trame, pri čemer je zadobil take poškodbe, da je po preteku 20 dni umrl. Breskvar je bil obsojen na 14 dni strogega zapora.

Napad. V Verbičevčevi gostilni v Rudniku je pil med drugimi gosti tudi čevljar France Zupet, ki se je z domačim fantom Mramorjem nekaj sporekel. Slednjega so spravili iz krčme. Ko je pa pozneje Zupet zapustil gostilno, je skočil proti njemu Mramor ter ga pahnul, da je padel. Sedaj so pa priskočili fantje: Lojze Jesih, Lojze Vokal, France Žitnik, France Murn in Miha Cimerman. Odrihali so po njem s koli, da je bilo joj, vrh temu mu pa še zadali 7 ubodlin. Sodišče je vse obsojilo, in sicer Jesiha na 6 mesecev, Mramora in Vokala vsakega na 4 mesece, Žitnika na tri mesece, Cimermana na 2 mesece in Murna na 6 tednov ječe.

Fantovski tepež se je vršil na večer 2. svečana t. l. v Bizoviku, pri katerem je zadobil Anton Moškerc na levi roki težko okvaro, Janez Moškorec je bil pa na hrbtu poškodovan. Obe poškodbe je prizadejal z gnojnimi vilami fant Jakob Židan, zidar iz Bizovika, ki pravi, da se vsled pijanosti ne ve spominjati, če je res on oba poškodoval. Obsojen je bil na 2 mesece ječe.

Z motiko je udaril fant France Dolničar iz Srednjih Gamelnjov fanta Franceta Zamenja iz Sinkovega turna in ga zadel na glavo nad levim očesom. Tepež se je vršil 7. vinotoka m. l. v Šmartnem pod Šmaro goro med domačimi fanti ter fanti iz Sinkovega turna, Dobruš, Sela in Repenj. Štirji fanti so zadobili lahke okvare. Dolničar, ki dejanja taji, je bil na 3 mesece težke ječe obsojen.

Iz maščevalnosti krivo pričal. Franc Ekmajer in Rihard Greiner, prisiljenca tukajšnje prisilne delavnice, sta od svojega oddelka, ki je delal pri kranjski obrtni družbi na Javorniku dne 14. grudnia 1903, pobegnili. V isti noči je bilo od hiše Ekmajera iz Petzani pokradenega raznih reči vrednih 239 K. Sum se je takoj obrnil na pobegla prisiljenca. Franceta Ekmajera so v Švici prijeli ter ga tukajšnjemu deželnemu sodišču izročili. Ekmajer je pred sodiščem izjavil, da je tatvino izvršil v družbi Riharda Grajnerja, za kar je bil na 2 leti težke ječe obsojen. Meseca velikega srpana 1906 so pa tudi Grajnerja na Dunaju prijeli. Ta je odločno izjavil, da se on te tatvine ni udeležil. Nasprotno je pa Ekmajer kot priča zaslišan trdovratno trdil, da sta izvršila tatvino v družbi, potem pa pobegnila na Italijansko, si pridjela tuja imena, in ko so nju prijeli, izjavila da sta nemška podanika, na kar sta bila po odgonu odpotstavljena v Švico. Vse to je pa bilo od konca do kraja slaganje. Ekmajer je sam priznal, da je iz jeze krivo izpovedal, ker ga je Grajner pri Pontebu zapustil in ni maral s njim odpotovati na Laško. Pri tej trditvi je ostal tudi Ekmajer, ko se je proti njemu uvedla sodna preiskava zaradi hudo delstva

avnih železnic v Trstu.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1834.

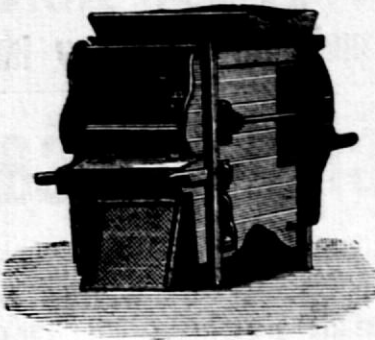
v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

Številka telefona 210.

prporoča slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izberne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

Svoji k svojim!

Kdor rabi traverse in železniške šine za oboke, strešno lepenko, biče za strope, pločvino za strehe, okove za okna in vrata, pumpe in cevi za vodo, vino in gnojnico naj se obrne na trgovino z železnino

1085-4

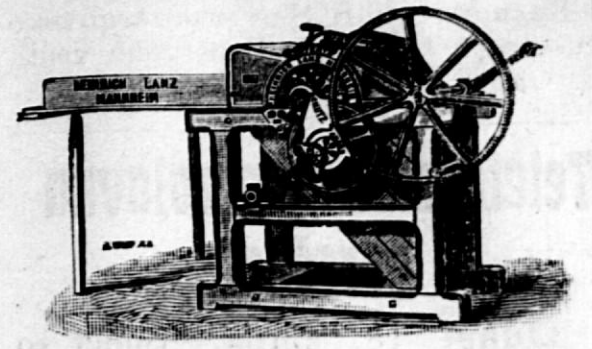
Marije Terezije cesta 1
zraven Figabirte

FR. STUPICA v LJUBLJANI

Valvasorjev trg št. 6
nasproti Križ. cerkve

Edino tam se dobi vedno svež portland in roman cement iz slovečih tovarn deželne in trboveljske. Mreže in žica za ograje, travniške brane, plugi, štedilniki, točilnice, čistilnice za žito, oprava za mlekarne ter vse poljedelske orodje. Glavno in edino zastopstvo za celo Kranjsko na zadnji poljedelski razstavi v Zagrebu s prvim darilom odlikovanih slamoreznic, mlatilnic in gepeljnov. Amerikanski stroji za košnje vedno v zalogi.

Svoji k svojim

Vajenca

sprejemem takoj v svojo trgovino z mešanim blagom

1296-1

IVAN TOMŠIČ, Ilirska Bistrica.

Dr. Ljudevit Jenko

na Jurčičevem trgu 3
zopet ordinira
od 10. do 1. ure vsak
dan razun nedelj in
praznikov.

1304-1

Samo pristna

goriška

in različna vina
se tečijo najceneje

203-16

Goriškem vinotoču

Ljubljana
Stari trg 13.

30letni uspeh.

Najgotovnejše in najboljše sredstvo proti železnim boleznim in motenju prebavljanja je občepriljubljena in znana

sol za želodec

lekarnarja Jul. Schaumanna v Stockerau.

30 kron

na teden 1204-6

si lahko zaslužijo gospodje in dame, ki bi obiskovali privatne osebe.

Ponudbe pod „Vertretung 56“, Trst, glavna pošta restorante.

Najcenejše
solnčnike in dežnike
domačega izdelka priporoča
JOSIP VIDMAR
Ljubljana
Pred školijo 19, Stari trg 4,
Prešernove ulice 4. 16

Panorama-kosmorama

Doorski trg št. 3
pod „Narodno kavarno“.

Od 14. aprila do
20. aprila 1907:

Nemška

jugozahodna Afrika.

Pasmena perutnina

In nje jajca za izleženje

Cochin-China, Brahma, Plymouth, Langshalm, Haudan, Dorking, Orpington, kokoši prtilkavke itd. Peking, Angsburg in Risamenten. Emdenske orjaške gosti, viri uski snežnobeli in bronzevi purani. Cene prav nizke.

Tudi velika zaloga sadnih dreves, rož, lepotevne grmičja i. t. d.
Cenovnik zastoni.
Grofa Žiga Batthyanyja
graščinska uprava Csendlak
pošta Frankoz via Radgona.

1286

Dosedaj nedosežena v svojem točnem in zanesljivem učinku; staroizkušeno dietetično sredstvo za pospeševanje prebavljanja. Odstranjuje takoj preobilno železodno kislino in je nepresegljiva v vzdrževanju in urejevanju dobre prebavljivosti.

Dobi se v vseh renomiranih lekarnah avstro-ograke monarhije. Cena 1 škatle K 1.50. Pošilja se po pošti, če se vzame najmanj 2 škatli, 2.20-7 proti povzetju.
Glavno skladišče: Deželna lekarna Julija Schaumanna, Stockerau pri Dunaju.

Ustanovljeno leta 1842.

ERKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN KREBOV 1297
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6,
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Najvišja odlika na mednarodni razstavi v Milanu leta 1906 (avstr. juror).

Zdravniki

in
pacijenti
hvalijo izvrstno lastnost
salmijakovih pastilj

lekarnarja
PICCOLIJA v Ljubljani
na Dunajski cesti

ki lajšajo kašelj in hripavost in razkrajajo sleze. 4386 5
škatljica 20 vrn., 11 škatljic 2 kroni.
Naročila izvršuje točno in po povzetju lekarnar Piccoli v Ljubljani, na Dunajski cesti.

slikarska pomočnika

se takoj sprejmeta v stalno delo. Ivan Inocente, slikar in pleskar v Postojni.

1302-2

Staro železo

baker, svinec in mednino
kupi po najvišjih cenah

Fr. Štupica

v Ljubljani, 1084-4

Marije Terezije cesta šte. 1 in
Valvasorjev trg šte. 6.

Vid Bratovž

Sv. Jakoba nabrežje 25

priporoča cenj. občinstvu iz mesta in z dežele kakor tudi ženinom in nevestam

206-16

svojo veliko zalogo raznovrstnega

pohištva

po najnižjih cenah.

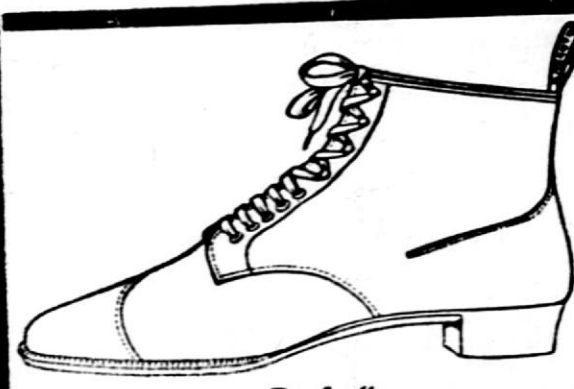
Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

dobavlja kakor znano

najboljše čevlje.

Zunanja naročila proti povzetju.
Pri naročilih zadostuje pred. štov.
Neprilicni izdelki se zamenjajo.
Ceniki brezplačno in poštino preste.

„Derby“.

Pred. št. 373. Boxealf z močnimi podplati K 13- Pred. št. 690. Irhovina s šiv. podplati K 6-
423. Lakovina 15-50 720. Lakovina 6-30

„Schick“

Pred. št. 1148. Chevrete s polkouts podpet. šiv. podpl. K 9- Pred. št. 1149. Franc Chevreaux, St. Louis XV. podpetki K 12-

Pred. št. 553. Sabahid K 10-50
567. Ia Boxealf 13-
610. Lakovina 12-

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt

(prej banka L. C. Luckmann)

Ljubljana, Franca Jožefa cesta št. 9.

Delniška glavnica in rezervni zakladi kron 183.000.000-

1105-8

se peča z bančnimi in menjalnimi operacijami vsake vrste, kakor: z nakupovanjem in s prodajo tuzemskih in inozemskih rent, zastavnih pisem, dolnic, srečk, valut in deviz, priskrbuje in deponuje tenitovanjske kavcije, pravtako tudi slabične kavcije in vadije za udeležbo pri ponudbah, prejmlje v hranitvi in varstvo vrednostne papirje ter oskrbuje za njih uprave in revizije pri izrebanjih, zavaruje srečke proti kurzni izgubi, vnovčuje kupone in izrebane vrednostne papirje pri svoji blagajni, dovoljuje predajne na vrednostne papirje in sprejema borzane naročila za tuzemske in

inozemake borze, prejmlje vloge za obrestovanje proti vložnim knjižicam na tekoči račun in na giro-konto ter dovoljuje imetnikom takih računov da smejo tudi z svojo imovino razpolagati, potem čaka a vista, izdaja obrestovane blagajniške liste, dovoljuje kredit na tekoči račun, enkratno v tuzemstvu in v inozemstvu izplačne menice, ter jih prejmlje za inkasovanje, prepušča plačila nakazila, izdaja kreditna pisma za vse kraje tuzemstva in inozemstva, daje vestna navodila za nalaganje vsake glavnice.